

Oma kirjoittaminen jolla tarkoitan kirjoittamista jollain on jotain vaikutusta meidän kaikkien elämään on tainnut jäädä huhtikuun 9. vaalipäivään. Maajoukkueen karsinnat oli jo siihen mennessä lähes tuomittu kun suomalaisen jalkapallon ilmapiiriä haisteli ja haaveet kuopattiin. Tiesin jo tuolloin ettei Oululainen jalkapallo nouse suomen sarjaporrasten huipulle eikä se tule nousemaan tänäkään vuonna. Näin ei pitäisi sortua ajattelemaan vaan kääntää asia positiiviseksi voimaksi. Asia on kuitenkin niin että haen itselleni paikkaa palloliiton puheenjohtajana jonka johdosta laitoin viestiä palloliiton hallitukselle ja valtuustolle. Sieltä kukaan ei edes vaivautunut ottamaan yhteyttä saati kutsumaan liittokokoukseen kertomaan visiotani tarkemmin mitä voisın asian eteen tehdä.

Oulusta alaspäin ja varmasti ylöspäinkin mentäessä koko suomi tekee kaikkensa ettei oululainen jalkapallo tule sinne edes pääsemään. Asiaa tutkittuna oululaisen jalkapallon ympärillä ei elä tiivis verkostoitunut yhteisö, yleisö tai kaupunki vaan kriitikoiden täyttämä oma jo valmiiksi epäonnistuneiden genre jota "kaljamuuli" palvelee täydellisesti.

Vuonna 2017 suomalaiset ja varsinkin tamperelaiset oppivat jalkapallosta jotain mitä oululaiset eivät mielestäni vielääkään täysin ymmärrä.

Palloliitossa tehtiin suuri virhe kun palkkasivat meille valmentajan Ruotsista sillä hänestä ei ollut meitä edustamaan. Perustelut, no tulokset puhukoon puolestaan.. Itse luotan Markku Kanervaan, että hän on oikea mies viemään meidät kisoihin. Muuten ei palloliiton johdossa mielestäni tunnu viisaita olevan. Seurasin tampereella kesäkuussa Suomi-Ukraina peliä joka oli 80 prosenttisesti meidän hallinnassa jälkeinpäin katsottuna, tästä emme kuitenkaan saaneet palkintoa heti. Vasta seuraavassa viidessä pelissä näytimme että paikka kisoissa on realismia. Voitto Islannista oli kylmää suihkua suomalaisen jalkapalloilun paskahousuissa kulkeville epäilijöille. Tasapelit Kroatiaa ja Turkkiä vastaan näyttivät minulle maailmanluokan tähtien pehmeiden jonka myös varmasti Teemu Pukkikin huomasi.

Tärkeintä on muistaa seuraavaan kauteen lähdetessä että pyritään hoitamaan vastustajat peli kerrallaan läpi. Ajatus kisoihin pääsystä on realismia mutta vaatii tarkkaa keskittymistä jokaiseen yksittäiseen peliin. Eikä niin että haastamme ajatuksen tasolla kaikkia lohkon tai sarjan muita joukkueita etukäteen.

Välillä maajoukkue karsinnoissa valmistautuminen seuraavaan peliin jää lyhyeksi kuten myös vastustajalle ja silloin pitää kunto olla taas kohdillaan ja nauttia tilanteesta.

Toivon myös kaikilta suomalaisilta sen verran ymmärrystä että jos katsotte vain tuloksen pelistä on viisasta ymmärtää että silloin toivoa kisapaikasta ei kannata heittää hukkaan ennenkuin on pelin analysointi tehty. Toivoisin myös kannustavampaa kotiyleisöä Pohjoiskaarten lisäksi, joka on oikeasti tullut tappelemaan kisapaikasta vaikka lapsia olisikin paikalla ja huutamaan vastustajan kannattajat takaisin, mistä ovat tulleetkin.

Lisäksi toivon että kaikilla leikkaa kaalissa jo sen verran että kun karsinnat koittavat niin meillä on perusasiat kunnossa. Asenteen täytyy olla että hoidamme tämän ottelun. On myös hyvä muistaa että voimme tehdä maaleja tai siistejä maaleja ja pidämme jokapäiväisellä aherruksella oman maalin ja ympäristömme siistinä paikkana jossa on mukava asua ja elää.

Olen myös varsinkin tapahtumiin osallistuessani pyrkinyt markkinoimaan maajoukkueen tuotteita, joten niitä saa osoitteesta www.fanimo.fi. Joten jos mietitte lahjoitusteita niin ei muutakuin ostoksille ja kaikille oikein hyvää uutta vuotta 2018. Terveisin Juho Öhman